

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

Wat nuttigheid is het, mijne Broeders! indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft en hij heeft de werken niet? kan dat geloof hem zalig maken? Indien er nu een broeder of zuster naakt zouden zijn en gebrek zouden hebben aan dagelijks voedsel, en iemand van u tot hen zoude zeggen: gaat heen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd: en zijlieden zouden hun niet geven de nooddriftigheden des lichaams, wat nuttigheid is dat? Alzoo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood.

Jak. 2 : 14. 15. 16. 17.

No. 23.	Abonnementprijs per jaar:	7e Jaargang
1 December.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

JEZUS CHRISTUS: DE OPENBARING VAN GOD.

Door B. H. ROBERTS.

(Vervolg van blz. 344.)

Het is mijn verlangen om bij deze gelegenheid in de handen der jongelieden van onze Onderlinge Ontwikkeling Vereenigingen dergelijke tastbare bewijzen te plaatsen betreffende de leerstelling dat Jezus Christus „God geopenbaard in het vleesch is”, dat zij voortaan bekwaam zullen zijn, om de leerstelling over dit onderwerp, bij de Kerk, geleerd, te handhaven; het is mijn verlangen om u bewijzen aan te halen, waardoor onze jongelieden de leerstelling, dat God een verheven mensch is, kunnen handhaven. Want gij moet weten, dat hoe duidelijk en uit de schriftuur ontegenzeggelijk deze leerstelling is, er zijn er die het verachten, die het Gods lastering noemen en die de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen er geheel voor verwerpen, omrede zulks geleerd wordt.

Ik vestig uwe aandacht dan, ten eerste, op het feit dat

Jezus Christus God genoemd wordt in de Schriften

Het eerste bewijs dat ik voor deze bewering aanbied, is uit de geschriften van Jesaja. Waarschijnlijk herinnert gij u wel mijne vorige aanhaling van Jesaja, waarin die profeet zeide, „Zie, eene maagd zal zwanger worden, en zij zal eenen zoon baren, en zijnen naam Immanuël heeten” de verklaring welke naam is volgens Matthëus, „God met ons” zoodat deze knaap, van eene vrouw geboren, en „Immanuël” geheeten, is God; en buitendien, is „God met ons”— dat is, met de menschen. Dezelfde profeet zegt eveneens:

„Want een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op zijne schouder; en men noemt zijnen naam *Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst*”.

Een iegelijk stemt toe dat dit een duidelijke zinspeling op Jezus Christus is, en de schriften noemen Hem hier uitdrukkelijk „*Sterke God*”. Hij wordt eveneens God genoemd in de getuigenis van Johannes. Geef acht op deze uitdrukking, want het is een tekst waar vele begrippen op berusten, en naar hetwelk wij nog verscheidene malen aanleiding zullen hebben te verwijzen. In het voorwoord tot zijne Evangelie, zegt Johannes: „*In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. * * * En het Woord is vleesch geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben zijne heerlijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid als des Eeniggeborene van den Vader) vol van genade en waarheid.*”

Daar kan geen twijfel bestaan maar wat hier rechtstreeksche verwijzing gemaakt wordt tot den Heere Jezus Christus, als het „Woord” zijnde, en het „Woord” of liever Jezus, in den beginne met den Vader zijnde, en het „Woord” of Jezus Christus, eveneens God zijnde. Het „Woord” aldus hier door Johannes gebezigd, is dus een der titels dien Jezus had gedurende zijn voorbestaan. Waarom hij juist het „Woord” genoemd werd, weet ik niet, tenzij het is omdat wij door een woord een uitdrukking maken; en daar Jezus Christus de uitdrukking van God is, de openbaring van God aan de menschenkinderen, werd Hij daarom „Het Woord” genaamd.

Jezus Christus moet aanbeden worden, daarom is Hij God.

Jezus Christus moet door menschen en engelen aanbeden worden, en aanbidding is eene eer die slechts aan de ware Godheid moet bewezen worden.

De engelen des hemels weigeren de vereering die wij aanbidding noemen. Gij herinnert wellicht dat toen de Apostel Johannes op het eiland Patmos was, en God een hemelsche boodschapper tot hem zond, hoe de Apostel met vrees bevangen door de luister zijner heerlijkheid, op zijn aangezicht viel om hem te aanbidden en den Engel zeide: „Zie dat gij dat niet doet; ik ben uw mededienstknicht, en uwer broederen, die de getuigenis van Jezus hebben: aanbid God”. *) Zoo gij ziet dat de engelen goddelijke vereering weigeren. Doch de Schriften bewijzen dat Jezus inzonderheid aanbeden moet worden; vandaar hij moet God zijn.

Want tot wien der engelen heeft hij ooit gezegd, Gij zijt mijn zoon, heden heb ik u gegeneerd? En wederom, Ik zal hem tot Vader zijn en hij zal mij tot Zoon zijn En nogmaals, Als hij de Eerstgeborene in de wereld brengt, zegt hij: „en laat de engelen Gods hem aanbidden”.

Denzelfde leerstelling wordt in den zendbrief aan de Filippenzen geleerd :

*) Openb. XIX : 10.

*Daarom heeft hem ook God uitermate verhoogd, en heeft hem eenen naam gegeven welke boven alle naam is, opdat in den naam van Jezus zich zoude buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn en alle tong zoude belijden dat Jezus Christus de Heere is tot heerlijkheid Gods des Vaders". *)*

Jezus Christus is de Schepper, daarom is Hij God.

Jezus Christus is de Schepper. Bewijs kan hiervoor gevonden worden in de getuigenis van Johannes, die ik reeds aangehaald heb.

*„In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door hetzelfde gemaakt, en zonder hetzelfde is geen ding gemaakt dat gemaakt is In hetzelfde was het leven, en het leven was het licht der menschen". **)*

En wederom in de Hebreërs:

„God voortijds veelmaal en op velerlei wijs tot de vaderen gesproken hebbende door de Profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon, welke hij gesteld heeft tot een erfgenaam van alles, door welken hij ook de wereld gemaakt heeft." †)

Nu beginnen wij het verwantschap tusschen den Vader en den Zoon te zien, want alhoewel het „Woord" God is, alhoewel „Inmanuël" God is, d. w. z. „God met ons" verplaatst Hij nochtans God de Vader niet, doch staat met Hem in verband als een Zoon. Onder de leiding van den Vader, Schiep hij werelden, en op deze wijze is hij de Schepper onzer aarde en de hemelen daaraan verbonden.

Jezus Christus is gelijk met God den Vader, daarom is Hij God.

Na de opstanding verscheen Jezus aan zijne discipelen en zeide tot hen, zooals beschreven staat in het laatste hoofdstuk van Matthëus:

„Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan henen, onderwijst alle de volkeren, dezelve doopende in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, leerende hen onderhouden alles wat ik u geboden heb."

Merk wel op dat Jezus Christus op eenen gelijken voet van waardigheid met God den Vader geplaatst is, en met den Heiligen Geest. Dit herinnert mij aan de Schriftuur van Paulus, waar hij zegt, sprekende aangaande Jezus:

„Die in de gestaltenis Gods zijnde geen roof geacht heeft Gode evengelijk te zijn." ††)

In deze verschillende aanhalingen hooren wij Jezus Christus na zijne opstanding beweren, dat aan hem alle macht gegeven is, beide in hemel en op aarde; hij is op gelijke voet van waardigheid met God den Vader geplaatst in de heilige Drieëenheid — in het

*) Filip II : 9, 10 en 11.

**) Joh. I : 1—4.

†) Hebr. I : 1, 2.

††) Filip. II : 6.

Groote Driemanschap hetwelk de Presideerende Raad of Godheid die over onze hemelen en onze aarde regeeren uitmaakt — van daar dat hij God is.

Nu wensch ik u het bewijs te geven dat Jezus Christus het uitdrukkelijke beeld zijns Vaders is; het uitdrukkelijke beeld van zijn persoon, zoowel als de openbaring van de eigenschappen van God.

De uitdrukking in de Hebreërs volgende, waarin over Jezus gesproken wordt, als hebbende de werelden onder de leiding van den Vader geschapen, wordt gezegd:

*„Dewelke alzoó hij is het afschijnsel zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte beeld zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord zijner kracht, nadat hij de reinigmaking onzer zonden door zichzelf teweeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechter hand der Majesteit in de hoogste hemelen.” *)*

Evenzoo Paulus aan de Corinthiërs:

*„In dewelke de God dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongeloovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is.” **)*

Het „uitdrukkelijke beeld van zijn persoon” zijnde is Jezus een openbaring van den persoon van God aan de menschenkinderen, zoowel als een openbaring van zijn karakter en eigenschappen. Bovendien zeggen de Schriften:

*„Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in hem al de volheid wonen zoude: * * * Want in hem woont al de volheid der Godheid lichamenlijk.” †)*

Dus alles wat in God is, is eveneens in Jezus Christus. Alles dat Jezus Christus is, God is alzoó. En Jezus Christus is een onsterfelijk wezen van vleesch en beenderen en geest, en met zijn Vader en den Heiligen geest zal voor eeuwiglijk in de hemelen regeeren.

Het karakter God openbaarde in het leven van Jezus Christus.

Bewezen hebbende uit de Schriften dat Jezus Christus God is, en de openbaring van God aan de menschen, bereik ik nu een ander gedeelte van mijn onderwerp. Ik wensch u nu aan te toonen dat Jezus Christus God eveneens in zijn leven openbaarde; en alhoewel ik u reeds voor eenigen tijd toegesproken heb, ben ik er zeker van dat gij er zelfs niet geheel en al mede tevreden zoudt zijn, met de verhandeling van dit onderwerp, dan tenzij ik ook aanduiden zou hoe God zich gedragen zou in de verschillende omstandigheden waarin wij het voorrecht hebben hem handelend te zien optreden.

In de eerste plaats vestig ik uwe aandacht op de diepe nederige ootmoed van God; zijne groote minzaamheid om onder ons te wonen, gelijk hij deed, tot ons onderricht; en uit dat voorval zoude ik tot uwe opmerkzaamheid willen brengen de les van onderworpenheid

*) Heb. I : 3.

**) II Cor. IV : 4.

†) Col. I : 19; II : 9.

die zijn leven ons leert. De hooge graad van heerlijkheid die Jezus bereikt had, de macht en waardigheid van zijn plaats in het hemelsche Koninkrijk, kan natuurlijk niet door ons begrepen worden in onze tegenwoordige begrensde toestand, en met onze beperkte kennis van zaken.

Groot en verheven als wij hem voorstellen, kundt gij er op rekenen dat hij oneindig veel meer verheven is dan dat. Dat wanneer gij bedenkt dat iemand die woont en zich beweegt in de hoven der hemelen en vermengt in de raden der Goden, er in toestemt om tot deze aarde te komen en de toestanden door te gaan dien Hij doorgegaan is, verwondert gij u dan niet over zijne ootmoedigheid? Om onder zulke omstandigheden geboren te worden die goddelooze mannen in staat zoude stellen om toespelingen op zijne afkomst te werpen! *) Om eveneens in een stal geboren te worden en in een krib voor een wieg geplaatst te worden! Om als een landsman op te groeien en een landsman's arbeid te verrichten, en een landsman's spijs te genieten van kindschheid tot een volwassene leeftijd - verwondert gij u dan niet over zijne groote nederigheid, over deze groote minzaamheid van God? En worden door zijne nederigheid de menschenkinderen niet in nederigheid onderwezen, zooals zij het door geen andere omstandigheid onderwezen worden, hetzij wat dan ook!

Aangaande zijne kindschheid, weten wij slechts weinig; doch het weinige dat wij weten legt een schitterende inborst bloot, zeer goed voor God of mensch om te bezitten. Gij moet in alle onze beschouwing van het leven van den Messias, eene waarheid in het oog houden, dewelke tot ons komt uit de Schriften op eene bijkomende wijze, namelijk, dat „*In zijne vernedering is zijn oordeel weggenomen*” †)

Gelijk de sluier over ons geheugen is getrokken toen onze voorbestaande geesten in deze wereld kwamen, en wij de Vader en Moeder der geesten vergaten en de staat die wij daar bekleedden, evenzoo met Jezus; in zijne vernedering is zijn oordeel weggenomen; hij wist bij den aanvang niet vanwaar hij kwam, noch de waardigheid zijner rang in den hemel. Het was slechts van lieverlede dat hij den Geest in hem voelde werken en langzamerhand het verhevene denkbeeld ontvouwende dat hij inzonderheid en bij uitnemendheid inderdaad den Zoon van God was. Te Jerusalem zijnde, omtrent twaalf jaren oud zijnde, begon hij zich van de ingevingen van den Geest in hem bewust te worden en liet daarom de karavaan met dewelke hij van het verafgelegen Galiléa naar Judéa was gekomen zonder hem terugkeeren, zeer ter ontsteltenis en kommer zijner ouders. Zij, hem niet kunnende vinden, keerden terug en vonden hem in den Tempel, hoorende en ondervragende de leeraaren. Zij berispten hem, zoo als zij een iederen jongen aan dergelijk gedrag schuldig berispt zoude hebben; maar als zij hem berispte, ant-

*) Joh. VIII : 41.

†) Hand. VIII : 33.

woordde hij hen, „Wist gij niet dat ik moet zijn in de dingen mijns vaders.” Hij begon zijne zending te verstaan. De ingevingen van den geest waren aan het werk in zijne ziel. En terwijl ten laatste den geest aan hem gegeven werd zonder mate, *) was het niet zoo in den beginne, want „Hij ontving niet de volheid in den aanvang, maar ontving gunst op gunst.” †) Het kind Jezus „wies op, en werd gesterkt in den geest en vervuld met wijsheid; en de genade Gods was over hem. * * * En Jezus nam toe in wijsheid en in genade bij God en de menschen.” ††) Doch niettegenstaande Jezus op twaalf jarigen leeftijd, en reeds vroeger, de werking van den Geest, zijne ziel tot zijne zending roepende, begon te ervaren, worden wij nochtans vermeld dat hij met zijne ouders naar Galiléa terugkeerde, „en aan hen onderdanig werd.” Hij die de wet gegeven had, „Eert uwen vader en uwe moeder,” gaf door deze handeling een voorbeeld der achting die hij voor die wet droeg, door ze te onderhouden.

Daarna zien wij hem naar de oevers van den Jordaan gaan, waar een profeet van God doopende is — een dier vreemde, zonderlinge mannen, die voor het grootste gedeelte in de woestijn leefde, wiens voedsel sprinkhanen en wilde honing was, en wiens deksel kemelshare kleeding was: en toch door al dit zonderlinge, door al dit vreemde karakter, blonken de goddelijke machten van deze boodschapper, en groote scharen verzamelden zich op zijne prediking aan de Jordaan, waar hij hen voor de vergeving hunner zonde doopte. Straks komt Jezus en verlangt den doop uit zijne handen; en als hij in het water daalt, houdt de profeet hem staande en zegt, „Mij is noodig van u gedoopt te worden en komt gij tot mij?” Zonder twijfel reeds, door deze „uitdrukking van God” — deze Jezus van Nazareth — heen blinkende, de dienstknecht des Heeren, in stemming gebracht door den geest van inspiratie, met de ware God die hem naderde, gevoelde de goddelijkheid zijner tegenwoordigheid en was gretig om zijne eigene ondergeschiktheid te erkennen. Wat was het antwoord? „Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen.” Hij die gezegd had dat een iegelijk gedoopt moest worden tot de vergeving zijner zonden, alhoewel zelf zonder zonde zijnde, toonde eerbied voor die wet door er aan te gehoorzamen. Inderdaad, slechts hen die bereid zijn de wetten te gehoorzamen, zijn bekwaam om ze te maken.

Slot volgt.

Amsterdamsche Conferentie, gehouden op Zondag 9 November, 1902.

Het was een dier schoone najaarsdagen die een ieder opgeruimd doet gevoelen en in een stemming van vergadering plaatst. Velen Heiligen waren dan ook van de omliggende plaatsen tegenwoordig,

*) Joh. III : 34.

†) Leeringen en Verbonden XCIII : 12, 13.

††) Lucas II : 40, 52.

waaronder de volgende autoriteiten en reizende zendelingen: Willard T. Cannon, President der Nederlandsch-Belgische zending, Albertus Bragonje, Secretaris der zending, Leonard van den Akker, aftredend Gerard J. S. Abels, opvolgende vertaler en schrijver voor „de Ster” en Zuster Margareth Abels, President Gerrit J. Kruitbosch, Jan Tingen, Bernardus A. Denkers, Iemke Kooyman, Willem Dalebout, Henry E. King, Gerardus C. Bernards en Aart J. Neuteboom van de Rotterdamsche Conferentie, President Lorenzo J. Rigby en Zuster Ella R. Hunt van de Arnhemsche Conferentie, President Joseph C. Platt, ontslagen, President John H. Peterson, opvolger, Nicholas G. Smith en Joseph Leroy Alvord van de Groningsche Conferentie, President James W. D. Hurren, Stanley S. Stevens, Lucas Roghaar en Guy A. Wilson, van de Amsterdamsche Conferentie.

Des morgens 10 uur werd in het lokaal De Wittenstraat 109/111 een Zondagsschool gehouden, alwaar iedere afdeeling een overzicht van de in onderwezene lessen gaf.

Des namiddags 2 uur werd in het lokaal Odéon, Singel 460, eene zeer bekendgemaakte vergadering gehouden. De belangstelling was zóó groot, dat de zaal, die omstreeks zeshonderd zitplaatsen bevat, zelfs te klein bleek om allen een zitplaatsje te verschaffen.

De vergadering opende onder de leiding van President Jas. W. D. Hurren met het zingen van het lied, dat begint:

Wij danken U Heer voor Profeten.

Ouderling Leonard van den Akker opende door het gebed. Het Amsterdamsche zangkoor zong den lofzang, Psalm 24.

Ouderling Gerard J. S. Abels sprak daarna omtrent als volgt: Spreker gaf vooreerst in korte trekken het doel dezer vergaderingen en verhandelde vervolgens deze twee gewichtige vragen: Heeft Christus eene Kerk op aarde gevestigd? Indien zoo, bevatte Zijne Kerk en werd het bestuurd door eene orde van priesterschap?

President John H. Peterson was de volgende spreker. Hij sprak over de noodzakelijkheid om de Schriften te onderzoeken en hoe noodig het is dat wij levende godspraken hebben, die ons de Schriften verklaren opdat wij ze mogen verstaan.

Hierna zong het Amsterdamsche zangkoor een Engelsch lied, getiteld „Home of our Youth” -- Het tehuis onzer jeugd -- waarna het woord werd gegeven aan President Gerrit J. Kruitbosch. Hij sprak aangaande de vervulling der profetiën en verklaarde de eerste beginselen van het Evangelie en gaf bovendien een inzicht hoe of geloof een beginsel van al onze handelingen is. Deze vergadering werd gesloten door te zingen het lied, dat luidt:

O, volheid van zegen.

Benedictie door Ouderling Willem Dalebout.

Des avonds 7 uur werd er andermaal eene vergadering in het gewone lokaal gehouden, die eveneens zeer talrijk bezocht werd,

De vergaderden zongen het lied, getiteld:

Dochter Zions.

Het openingsgebed werd opgeofferd door Ouderling Aart J. Neuteboom, waarna men zong:

Vertrouw op Gods belofte.

Het Heilig Avondmaal werd vervolgens door Ouderlingen Stanley S. Stevens en Lucas Roghaar aan de leden der Kerk be- diend, terwijl het zangkoor het lied zong dat aanvangt:

Aanschouw de Grootte Redder Stierf.

Ouderling Stanley S. Stevens stelde daarna de algemeene autoriteiten der Kerk en zending voor, welke éénstemmig erkend werden, benevens de lokale beampten der Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling Jan Tingen was de eerste spreker. Hij toonde aan hoedat in dezen tijd Gods dienstknechten door openbaring werden geroepen tot het ambt om het Evangelie te prediken, en de veror deningen er van te bedienen zoodat weder éénheid het kenmerk is van deze leer.

Daarna sprak President Jos. C. Platt aangaande de toestand der wereld, die het beslist zoo noodig maakt in dezen tijd de stem der bekeering wederom te hooren en gaf tevens ook nog eenige beschouwingen over het Evangelie zooals het door Christus zelven werd ingesteld.

Ouderling Stanley S. Stevens besprak het feit, hoe dat dit werk door openbaring wordt geleid, dat weder een profeet staat aan het hoofd van dit werk, aan wien God zijn wil openbaart.

Ouderling Lucas Roghaar was de laatste spreker, welke aan- toonde dat wij den Bijbel als toetssteen bezitten en dat het Evangelie weder hersteld is.

Na de benedictie eindigde deze Conferentie en doordien er zulk een stipte aandacht verleend werd aan al sprekers, mogen wij er verzekerd van zijn, dat deze vergaderingen eenen goeden indruk op onze vrienden gemaakt hebben, waarvan de vrucht zich eerlang zal openbaren.

Den volgenden dag werd er eene Priester-vergadering gehouden, alwaar eene gelegenheid geschonken werd aan allen die tegen- woordig waren om hunne gevoelens te kennen te geven, dat tot de groei en bloei van het werk des Heeren kon strekken, waar van allen gebruik maakten.

Volgens het arbeids verslag waren er in de Amsterdamsche vertakking gedurende de afgelopen acht maanden: 6332 Traktaten verspreid, 166 Boeken verspreid, 1879 Evangelie gesprekken ge houden, 280 Vergaderingen gehouden, 25 Personen gedoopt, 20 Kinderen ingezegend, 7 intekenaren voor „De Ster” verkregen.

President Willard T. Cannon gaf daarna eenigen tijdigen raad- gevingen en voorstellen ter verspreiding van het Evangelie en tot het vermeerderen der intekenaars voor „de Ster.”

De Amsterdamsche dagbladen gaven zeer welluidende ver- slagen van deze Conferentie, waaronder bijzonderlijk melding behoeft gemaakt te worden van het „Nieuws van den Dag.”

JAN KOOYMAN, *Secretaris.*

Die Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

WILLARD T. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Het Plaatselijke Priesterschap.

Het volgende strekt tot inlichting op de menigmaal voorkomende vraag: Wat is de verstandhouding der ambtenaren van het lokale priesterschap tot de zending? De goddelijke autoriteit, die het Heilig Priesterschap, genaamd wordt, blijft voor eeuwig bestaan, en die het ontvangt door verordineering. behoud het niet alleen in deze wereld in de bediening voor de zaligheid der menschenkinderen. maar het strekt zich zelfs uit tot in de toekomstige wereld. Nu bevinden zich uit noodzakelijkheid, ambten en aanstellingen in dat priesterschap voor het regeeren en leiden der Kerk, waarvan sommigen van eene presideerende en andere van eene tijdelijke aard zijn, doch niemand kan een eenige plaats bekleeden, zonder het Priesterschap daarvoor te bezitten. Merk nu wel op het onderscheid tusschen het Priesterschap en het Ambt in dat Priesterschap. Wij behouden het Priesterschap waartoe wij verordineerd zijn tot in aller eeuwigheid, indien wij het niet door zonde en ongerechtigheid verbeurd hebben, doch wij behouden onze aanstelling tot een Ambt in dat Priesterschap slechts gedurende het goeddunken van de macht die ons aangesteld heeft tot deze bijzondere roeping.

Wie heeft ons nu aangesteld en wie is ons rechtstreeksch hoofd? Met wie zouden wij beraadslagen?

Een aantal zendelingen, met de noodige macht en autoriteit bekleed, werden tot ons vaderland gezonden om het Evangelie te prediken en de verordeningen er van te bedienen. Als er nu valt te prediken, of verordeningen te bedienen, worden daarvoor natuurlijk bij voorkeur de zendelingen gebruikt, omdat zij juist voor dat doel gezonden zijn. Dit neemt daarom volstrekt geen rechten weg van het lokale priesterschap, noch is dit een bewijs van mindere achting, want zoodra zij ook geroepen worden om te prediken, of om verordeningen te bedienen, zullen zij het evenzoo bekwamelijk handhaven. De noodige autoriteit bezittende door onze verordineering tot het Priesterschap, zijn wij bekwame vaten geworden, door wien God zijne macht kan uitoefenen, zoodra het van ons verlangd wordt.

Nu werd een dier zendelingen als leider en President der zending aangesteld. Deze president op zijne beurt wees al deze zendelingen hun arbeidsveld aan en stelde sommigen hunner tot Conferentie Presidenten aan, om dit Ambt gedurende zijn goeddunken te bekleeden; op wien hij, onder hem, de geheele verantwoording van eene Conferentie plaatste.

Omdat nu deze Conferentie Presidenten, onder gewone omstandigheden, bij het aftreden of verwisselen van een Zendings-President, niet afgezet worden, wil daarom niet zeggen dat zij zijn opvolger minder behoeven te eerbiedigen, omdat zij hunne aanstelling reeds langer bezitten dan den optredenden President; noch wil het daarom zeggen, dat zij geen verdere raad of reglementen behoeven te ontvangen, omdat zij die reeds van den aftredenden President verkregen hadden; noch wil dat te kennen geven, dat zij niet afgezet kunnen worden door den inkomenden President, doordien hij hun feitelijk niet aangesteld heeft.

De orde van de Kerk is deze:

Met het aftreden van een President, vervallen feitelijk alle aanstellingen in iedere organisatie, door den aftredenden president tot zijne hulp aangesteld en is feitelijk een der eerste daden van den inkomenden president deze zelfde ambtenaren en aanstellingen in iedere organisatie wederom van kracht te maken, door hen die dergelijke plaatsen bekleeden in hunne roeping te bevestigen, óf andere daarvoor in de plaats aan te stellen, óf ze geheel te wijzigen. En deze orde houdt eveneens stand bij het aftreden van een Conferentie-President. De Conferentie-President heeft ook hulp van noode tot het in orde stellen en regelen zijner aan hem toevertrouwde gemeente, tot het beleggen van vergaderingen; het houden van Zondagsscholen, enz. enz. en tot dier einde neemt hij sommigen van het lokale Priesterschap en stelt hen aan tot de bediening van zekere Ambten, waartoe hij hen de noodige rechten verschaft, om dit te bekleeden gedurende zijn goeddunken, naarmate hij het noodzakelijk en hen bekwaam en geschikt daartoe acht, en voor welker roeping hij hen verantwoordelijk houdt.

Als nu een Conferentie-President aftreed, vervallen feitelijk al deze ambtenaren en aanstellingen in die organisaties en worden zij weer opnieuw in werking gesteld door zijn opvolger, die de vroegere aangestelde Ambtenaren ieder behoud, óf andere daarvoor naar zijn goeddunken in de plaats stelt.

Deze leiders in de verschillende organisaties van de Conferenties hebben dus hunne aanstelling ontvangen van den Conferentie-President, met de goedkeuring van den Zendings-President, en hij, den Conferentie-President, is hun rechtstreeksch hoofd, met wien zij alles zoude beraadslagen en wiens raad zij immer stipt zoude navolgen en eerbiedigen

Deze plaatselijke Ambtenaren bezitten slechts zooveel rechten en autoriteit als hun bijzonderlijk opgedragen is. Alhoewel alles zooveel mogelijk het voorbeeld der organisaties in Zion volgt, kan er volstrekt niet uit afgeleid worden, dat zij er rechtstreeksch mede vergeleken kunnen worden, noch dat zij dezelfde rechten bezitten, doordien dáár alles georganiseerd is met het oog op bestendige ringen en vertakkingen, terwijl er zich niets van dien aard in een zendingsveld bevindt. En in welke organisatie bijéénkomst, het ook zij, de Conferentie-President, óf de Zendings-President, kan indien hij zulks wenscht en noodig oordeelt, de leiding er van op

zich nemen, door dien dit beginsel en logische redeneering zeer duidelijk is, dat de aangestelde nimmer meerder dan de aarsteller kan zijn, zoodat wanneer zij tegenwoordig zijn, altijd behoeven geraadpleegd te worden, doordien het de hoogste autoriteit is, en hunne wenschen moeten worden ten uitvoer gebracht.

Een plaatselijk Presideerend Ouderling, in welke vertakking of organisatie dan ook, kan dus van den Conferentie President zijne opdracht bekomen, aangaande zijne plichten en hoever zijne roeping strekt. Het wordt sterk aanbevolen dat de leiders der verschillende organisaties dikwijls met den Conferentie-President confereeren om de zaken onder huu beheer des te meer te behartigen.

Alle leden in eene vertakking zoude deze plaatselijke Presideerende Ouderlingen steeds ondersteunen door hunne wenschen stiptelijk ten uitvoer te brengen; want slechts volkomene gehoorzaamheid en verknochtheid aan onze leiders, verkrijgt voor ons den gunst en zegen des Heeren.

GERARD J. S. ABELS.

Drie en Zeventigste Algemeene Halfjaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 4, 5 en 6 Oct. 1902.

(Vervolg van blz. 350.)

Zondagvoormiddag.

Deze vergadering werd ook zeer talrijk bezocht en de verslagen en onderrichtingen bevatte een uitgestrekte omvang, zooals dan ook uit het volgende blijkt. Na de opening door zang en het gebed door Ouderling Albert A. Smith, president der San Luis ring, was Ouderling Reed Smoot, van den raad der Apostelen, de eerste spreker. Het was een bezielend schouwspel, zeide hij, om zulk eene groote menigte menschen te aanschouwen, die gekomen waren om het woord Gods te hooren. Hij was trotsch op de mannen die gisteren gesproken hadden. Zij waren meest allen jonge mannen en toch hadden zij eene geloovige en sterke getuigenis van het Evangelie gegeven. Niemand kan anders dan de hoogste achting koesteren voor iemand die standvastig is in hetgeen hij geloofde. Overal werden de Ouderlingen der Kerk geacht en bewonderd voor hunne rechtschapenheid en verknochtheid aan de waarheid, door degene die er over nadenken zonder vooroordeel. Hij wenschte iets omtrent het vast offer te zeggen. Sommigen veronderstelden dat in zooverre er geen armen in sommigen wijken waren, dat het niet langer noodig was om met dezelfde ijver het vast offer te verzamelen, dan wanneer er velen armen zijn. Dit is niet juist. Deze vaste gaven zoude verzameld worden of er armen in de wijken zijn of niet, zoodat diegene in andere deelen die hulp behoeven verleend te worden, het ook zoude ontvangen, voornamelijk hen die God getrouwelijk gediend hebben toen hunne

omstandigheden rooskleuriger waren. Hij waarschuwde de Heiligen voor het schuld maken. Hij raadde allen aan die in schuld waren het zoo spoedig mogelijk te vereffenen en zij die niet in schuld waren er uit te blijven. De huismoeders zouden hunne mannen trachten te overwegen om vooral hunne woningen van hypotheken vrij te houden want door dit alles zal tevredenheid en geluk onder het volk toenemen.

Ouderling Anthony Ivins, president van den Mexico ring, sprak vervolgens tot de Conferentie. Het volk van zijnen ring bezaten dezelfde geest die de Heiligen in Utah genoten. Van de 12.000 000 inwoners, waren meer dan 9.000 000 Indianen, wiens bloed nog niet gemengd was met dat van andere volkeren. Geene bijzondere poging was nog gemaakt om dit volk te bekeeren. Er waren omstreeks 200 van deze menschen tot het Evangelie gebracht. De profetiën door vroegere mannen Gods uitgesproken werden vervuld met betrekking tot de Lamanieten.

Ouderling Samuël E. Woolley, president der zending in de Hawaaiën eilanden, was de volgende spreker. Hij was voor bijna zeven jaren afwezig geweest om over de zending in die eilanden te presideeren. Daar waren meer dan 2000 bekeerlingen tot de Kerk gebracht, gedurende die zeven jaren. In eene plaats waar het Evangelie het allereerst gepredikt werd, waren er nu slechts drie personen buiten de Kerk, alhoewel dit gedeelte, voor een langen tijd, een zeer moeielijk arbeidsveld was. Er waren slechts 15 zendelingen, alhoewel het plaatselijke priesterschap veel hulp verleende. Daar is eene suikerplantage in deze eilanden, hetwelk de zending onafhankelijk maakt.

Ouderling Heber S. Allen, president van den Alberta ring; Canada, sprak daarna tot het volk. Het was omstreeks 15 jaren geleden sedert de Heiligen zich in Canada begonnen te vestigen. Toen zij zich eerst naar Canada begaven, werden zij met veel argwaan beschouwd, en het vereischte zes maanden voordat zij vergunning verkregen van het gouvernement om een handels-genootschap met slechts een klein kapitaal op te richten.

Doch nu was deze achterdocht reeds lang verdwenen en zij hadden velen vrienden onder de voorname leiders van Canada. De meeste heiligen in den Alberta ring waren jonge menschen en er waren slechts zeer weinige voorvallen van de ernstiger zonden. Het volk bevindt zich onder de beste tiendenbetalers der Kerk. Hij dacht dat Canada eene goede plaats is voor hen die geen eigen haard in Utah bezitten.

Ouderling William H. Smart, president der Wasatch ring, was de volgende spreker. Hij was onlangs pas geroepen om over deze ring te presideeren. De plaats zijner arbeid geleek wel wat op de valleien van Zwitserland. Daar waren zeer veel personen in den ring, beide mannen en vrouwen, die met de Profeet Joseph bekend waren. Het volk deed hun best om de geboden van het Evangelie te onderhouden.

Ouderling A. O. Woodruff, van den raad der Apostelen, volgde.

Hij verwees naar de Profeet Joseph's voorspelling betreffende de komst der Heiligen in Utah. Hij had somtijds over het aanleggen van nieuwe koloniën gesproken, doch wenschte nu iets over de oude nederzettingen te zeggen. Hij geloofde dat zeer veel van het beste bloed van de oude koloniën genomen was, om nieuwe te vestigen. In sommige gevallen waren daardoor het volk in de oude plaatsen in een geest van verdooving vervallen. De oude nederzettingen zoude staande gehouden worden. Het volk zoude niet te begeerig zijn om hunne bezittingen te verkoopen.

Ouderling Louis A. Kelsch, kortelings van de zending in Japan, was de laatste spreker in deze ochtendvergadering. Het werk van God zal de wereld beroeren, en de natiën der aarde in één geloof te zamen brengen. Tenzij wij getrouw zijn, God zou zich mannen verwekken, die oprecht voor Hem zouden wandelen. Als iemand de waarheid omhelst wordt het verwacht dat zij hunnen tijd en middelen tot de vooruitgang van Gods werk zouden gebruiken. Hij had in de Japansche zending gearbeid. Hij zeide, dat het inderdaad een zonderling land was en zoo was het volk; hunne taal en hunne gewoonte. Twee personen waren gedoopt geworden. Zeer velen hadden verzocht om gedoopt te worden doch de Ouderlingen hadden het niet verstandig geoordeeld, hen te doopen. De Japanneezen waren een groot volk en een goed volk. Hij had tot velen gepredikt, waaronder tot sommige zendingen van andere sekten. De taal was zeer moeilijk om aan te leeren en het prediken door tolken, was met veel ongemakken verbonden. Spreker sprak verders over de noodzakelijkheid om in gemeenschap met de waarheid te wandelen, want anders zullen wij overtroffen worden door de machten der booze. Wij behoeven het woord van God door zijn dienstknechten gegeven te gehoorzamen. Wij zullen geen vooruitgang maken, tenzij wij gewillig zijn om zulks te doen.

Het koor en de gemeente zong:

Eere den man, die spreekt met Jehovah!

Benedictie door Ouderling C. F. Middleton van Ogden.

Zondagnamiddag.

De vergadering in den Tabernakel op Zondagnamiddag was een der meest bijgewoonde in de historie van het groote gebouw, en eene extra vergadering werd in het Assembly Hall — verzamelings gebouw — gehouden, benevens eene openlucht vergadering.

Ouderling Rudger Clawson, van den raad der Apostelen, was de eerste spreker. Hij zeide in hoofdzaak. Het Priesterschap wordt van den hemel onderwezen en wat zij zeggen onder de inspiratie van God heeft aanspraak om Schrift genaamd te worden. Het is noodig dat het volk acht slaat op hetgeen gesproken wordt. Onderscheidene onderwerpen zijn reeds besproken geworden, waaronder het beginsel van tienden. Daar is ook nog het gebod van het Woord van Wijsheid en de noodzakelijkheid om onze roeping in het Priesterschap wel te handhaven. Er zijn leden in de

gemeente die in velen opzichten naar den geest van het Evangelie leven, doch te kort schieten in gehoorzaamheid, aan een of meer van deze beginselen. Gehoorzaamheid is noodig tot het verkrijgen van een zegen. Jezus heeft dit beginsel zoowel door voorbeeld als door voorschriften geleerd.

Ouderling Andrew Kimball, president van den St. Jozeph ring, was de volgende spreker. Hij was bijna 2000 mijlen gekomen om deze Conferentie bij te wonen. Hij sprak aangaande de verrukkelijke ligging van den St. Jozeph ring. Het was eens eene woestijn, maar was een der vruchtbaarste deelen van het land geworden. Er was eveneens een Kerk school die 200 leerlingen bevatte.

Ouderling William T. Jack, president der Cassia ring, sprak vervolgens tot de Conferentie. Hij zeide, verwijdering van het hoofdkwartier der Kerk had zijne waardeering van de Conferentie vermeerderd. De tegenstanders der Kerk, dacht hij, zouden eene bron van neerslachtigheid vinden in het feit dat de jeugd van Zion zich zoo vastberaden aan de waarheid vasthield.

(Wordt vervolgd.)

Afscheidsgroet aan de Heiligen en Vrienden in Holland en België.

Er is een tijd van te komen en ook een tijd om te gaan, zegt Salomo. Ik ben zeer verblijd geweest toen ik werd waardig geacht om eene zending in de Nederlanden te gaan vervullen, en achte het als een groot voorrecht aan mij geschonken, dat ik tot mijne eigene natie mocht heengaan om ook hen met het plan van zaligheid bekend te maken. En alhoewel niet allen de prediking geloofd hebben, zoo gevoel ik toch verheugd met de gedachten dat ik toch indien zij getrouw willen blijven, een instrument in Gods handen ben geweest om er eenigen te behouden.

Ik gevoel mij dankbaar tot mijn Hemelschen Vader voor de gelegenheid aan mij geschonken, om zoovele ondervindingen op te doen. Ondervindingen welke mij geleerd hebben om op den Heere te vertrouwen, die mij bewezen hebben dat Hij groot van macht is, dat Zijne gedachten niet onze gedachten zijn en dat Zijne lankmoedigheid grooter is, dan onze gerechtigheid. Ondervindingen welke mij niet alleen geleerd hebben hoe ik anderen tot deugd en gerechtigheid zou brengen of daartoe aan te sporen, doch om mij zelve te leeren hoe ik behoor te leven om eenmaal de gewenschte zaligheid deelachtig te worden. En dit heeft in mij een strijd gewrocht, niet zoo als de wereld zegt dat de mensch moet dood liggen, maar zooals de Zaligmaker het zegt: „Strijd om in te gaan”. Strijd binnenwaarts, de geest tegen het vleesch en strijd uitwendig tegen de tegenstanders der waarheid. Nu dit alles leidt ten goede zoo wanneer wij niet verslappen, want door het volharden in den strijd, zien wij aan het einde, bij welke macht de overwinning behaald wordt.

Doch het was niet alles moeielijk ondervinding. Er was ook veel zoets aan verbonden. De liefde en de toegenegenheid welke ik in al deze van mijne medebroeders en zusters in de waarheid heb ondervonden, is zeer groot, en zal die nimmer vergeten. Na mijne aankomst in Holland 14 April 1900, werd de stad Amsterdam mij als arbeidsveld aangewezen. Na drie maanden in Amsterdam te hebben gearbeid, werd ik door Prest. A. L. Farrell naar Brussel (België) verplaatst, en daar later door Prest. Sylvester Q. Cannon als President dier Conferentie benoemd en heb als zoodanig mijne beste krachten besteed, totdat ik in Januari 1902 eervol uit die positie werd ontslagen om mijne tijd verder aan de „Ster” te wijden. Alhoewel ik mij zeer onbekwaam achte voor deze roeping, zoo stelde ik het vertrouwen in den Heere dat Hij mij in deze roeping zou assisteeran, en heb deze roeping vervuld met blijdschap tot den dag dat ik door Prest. Willard T. Cannon eervol werd ontslagen, om weder naar mijne geliefden huiswaarts te gaan.

Doch terwijl mij de gelegenheid nog vergund wordt eenige regelen te schrijven, gevoel ik nog eenige regelen ten bate der „Ster” te geven; en dit wel op een financieel gebied.

Wij zijn overtuigd (en het is reeds door vele inteekeparen beweerd geworden) dat de „Ster” is niet alleen een tijdschrift om ons op de hoogte te houden met wat er in onze zending voorkomt, doch het geeft ons mededeelingen van alle bijzonderheden welke zich in de Kerk over de gansche aarde voordoen. Daarbij handelt het veel over onderwerpen, welke velen niet in eenmaal begrijpen, wanneer zij in de vergaderingen besproken worden, daarbij het gemak, dat wanneer men ze bewaard, dat men in de uren dat wij een zeker onderwerp zouden verklaard wenschten te zien, ons tot de „Ster” kunnen vervoegen, welke sedert haar bestaan reeds vele onderwerpen behandeld heeft. Dus zien wij dat de „Ster” voor degenen welke wenschen toe te nemen in wijsheid om voort te varen tot volmaking, de „Ster” onmisbaar is, en zou door ieder lid der kerk gelezen worden.

Doch alles behoeft ondersteuning en zoo ook de „Ster”. De Ouderlingen welke uitgaan om het Evangelie te prediken, dank zij de goede broeders en zusters ontvangen hun voedsel en verzorging, hetwelk ook ik ruimschoots genoten heb. Maar de „Ster” moet financieel geholpen worden. En dit kan gedaan worden door nimmer te vergeten den abonnementsprijs te betalen, zulks is men met alle andere bladen verplicht; en alhoewel de kerk zeer geduldig en liefderijk is, om sommigen welke niet getrouw zijn om op behoorlijke tijden tenminste aan het einde des jaars af te rekenen, het blad niet te onttrekken, zouden wij toch van de goedheid geen misbruik maken. Daarom hoop ik, dat allen die de „Ster” lezen, zullen trachten zooveel mogelijk te zorgen hunnen plicht in dit opzicht te volbrengen, zoodat de „Ster” niet tot last der Kerk zal worden.

Nu daar ik niet in staat ben om alle Heiligen in de plaatsen waar ik gearbeid heb te bezoeken zoo wensch ik U allen Gods

besten zegen toe, U allen aanraadende te volharden in de gebeden, in het volbrengen van de welbekende plichten en in een woord getrouw te blijven in het verbond dat gij gemaakt hebt, niet met eenig mensch, maar tusschen U en Uw God. En al noge het schijnen dat Hij uwe getrouwheid niet opmerkt, doordat gij in beproevingen valt, weet dit, dat gij, na beproeft te zijn, als ge louterden zult voortkomen, om voor eeuwig de zaligheid te genieten.

U allen nogmaals dankzeggende voor de vriendschap aan mij bewezen, verblijf ik met aangename herinneringen aan mijne broeders en zusters.

Uw heilwenshende broeder in Christus.

LEO VAN DEN AKKER.

Aangekomen en Benoeming.

Den 16den November, l.l. is te Rotterdam aangekomen Ouderling Perry G. Snow. van Manti, Utah. Ouderling Snow is aangewezen in de Luiksche Conferentie (België) te arbeiden.

Ontslagen.

Zuster Ella R. Hunt is eervol van haar arbeid in de Nederlandsch-Belgische zending ontslagen en vertrok den 22sten November, l.l. per Stoomschip „New England” van Liverpool naar Amerika. Zuster Hunt is gedurende de laatste 13 maanden in de Arnheemsche Conferentie werkzaam geweest.

Notitie van Conferentie.

De halfjaarlijksche Arnheemsche Conferentie zal op Zondag 14 December, a.s. te Arnhem gehouden worden. Zondagschool ten 10 uur v.m. in het gewone lokaal, de namiddag vergadering ten 2 uur in het Logegebouw Rijnstraat, en de avondvergadering ten 6,30 uur, in het gewone lokaal Walestraat, No. 6. De Heiligen en vrienden worden hiermede hartelijk uitgenoodigd deze Conferentie vergaderingen bij te wonen.

Overleden.

Den 16den October, l.l. overleed te Amsterdam, Rinsche Bosch, dochtertje van Sipke Bosch en Elizabeth Bosch-Rollingswoud,

Het werd den 21sten Nov. 1898 te Amsterdam geboren, alwaar het door Ouderling A. Hinckley werd ingezegend.

I N H O U D :

Jezus Christus: de Openbaring van God	blz. 353	Aangekomen en Benoeming	Blz. 368
Amsterdamsche Conferentie 358	Ontslagen	„ 368
Het plaatselijke Priesterschap 361	Notitie van Conferentie	„ 368
Drie en Zeventigste Algemeene Halfjaarlijksche Conferentie 363	Overleden	„ 368
Afscheidsgroet aan de Heiligen en Vrienden in Holland en België 366			

Uitgave van W. T. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.